

Μεταθέτουν τὸν ἀστυνομικὸν ἔλεγχον
ἀπὸ τὸν Πολιτικὸν Διοικητὴν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς ΕΛ.ΑΣ.

ΚΡΙΣΙΜΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠρΔ34/2023 ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

«Ἡ ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν βούληση τῆς Ἰ. Κοινότητος δράση
τῶν ἀστυνομικῶν μέσων καταργεῖ θεμελιῶδες δικαίωμα αὐτῆς
καὶ καταστρατηγεῖ τὴν βασικὴ προϋπόθεση ὑπάρξεως
αὐτοῦ τούτου τοῦ αὐτοδιοικήτου».

Ἀγιορειτῶν Κελλιωτῶν Πατέρων

Ὑπὸ τὴν πρόφαση διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν, ἀναφορικὰ πρὸς τὴν
κρατικὴ ἀστυνομικὴ παρουσία ἐν Ἀγίῳ Ὁρει (στὸ ἐξῆς, ΑΟ), τὸ Προεδρικὸ
Διάταγμα 22/2022 (στὸ ἐξῆς, ΠρΔ22) ἐπέβαλε μία ἄκρως βλαπτικὴ
ἐπέμβαση ἐπὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἀγιορειτικοῦ αὐτοδιοικήτου, καθιστώντας
τὴν κρατικὴ ἀστυνομικὴ παρουσία εἰς αὐτό, πλήρη Περιφερειακὴ Ἀστυνομικὴ
Διεύθυνση, ἡ ὁποία, ἐξομοιώνεται **πλήρως** ὡς πρὸς τὴν συγκρότηση, τὴν
ἀποστολή, τὶς ὑπηρεσίες καὶ τὶς ἐν γένει ἀρμοδιότητες, μὲ τὶς λοιπὰς
Περιφερειακὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις, **μὲ τὶς ὁποῖ-ες καὶ
συγκαταριθμεῖται** (ἄρθρο 2 παρ.7 τοῦ ΠρΔ22). Ἡ νέα Διεύθυνσις ὑπήχθη
στὸν ἐνιαῖο διοικητικὸ μηχανισμό ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας, ἐξίσου μὲ τῶν
λοιπῶν Περιφερειακῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων (βλέπε τὸ συναφὲς
κεντρικὸ ἄρθρο στὸ φύλλο 2447 τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου τῆς 12.5.2023).

Τὸ ΠρΔ22 ἐπιχειρεῖ νὰ ἀπευθυνθεῖ στὶς “νέες” ἀνάγκες “ἀσφαλείας”,
ποὺ προκύπτουν στὸ ΑΟ· ἐδῶ ὀφείλεται μία πρώτη διευκρίνηση ὡς πρὸς
τὴν ἴδια τὴν ἔννοια τῆς ἀσφαλείας: ἐπὶ τῆς συγκεκριμένης ἐννοίας
θεμελιώνεται –ὑποτίθεται– ἡ ἔννοια τῆς “προστασίας” τοῦ ΑΟ ἐκ τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους (στὸ ἐξῆς, ΕΚ). Πλὴν, ὅλως ἀντιθέτως, ἡ ἀσφάλεια δὲν
ὀρίζει τὴν προστασία, ἀλλὰ ἡ προστασία ὀρίζει τὴν ἀσφάλεια. Πιὸ
συγκεκριμένα, τὸ ἄρθρο 105 τοῦ Συντάγματος (στὸ ἐξῆς, Σ.) **ἀναγνωρίζει** τὸ
αἰωνόβιο (καὶ προϋπάρχον καὶ αὐτοῦ τοῦ ΕΚ) αὐτοδιοίκητο καθεστῶς τοῦ
ΑΟ, τὸ ὁποῖο καὶ καλεῖται στὴν νομικὴ βιβλιογραφία “ιδιότυπο”, λόγῳ τοῦ μὴ
διαρρυθμιζόμενου χαρακτήρα του ὑπὸ τοῦ ΕΚ. Ἡ ἀναγνώριση τοῦ
ἀγιορειτικοῦ αὐτοδιοικήτου (καὶ ὄχι ἡ “παροχή”, “παραχώρηση” κ.λπ.
συναφεῖς ἐκφράσεις ποὺ χρησιμοποιοῦνται –λανθασμένα– στὴν σχετικὴ
βιβλιογραφία), ἀποτελεῖ τὴν **μόνη ὀρθὴ περιγραφὴ** τῆς **εἰδικῆς** νομικῆς
σχέσης ποὺ διαμορφώθηκε μεταξὺ ΑΟ καὶ ΕΚ, καὶ ἐκφράσθηκε
συνταγματικὰ στὸ συνταγματικὸ ἄρθρο. Ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἀγιορειτικοῦ
αὐτοδιοικήτου ἀποτελεῖ νομικὴ ὑποχρέωση τοῦ ΕΚ, καὶ ὀφείλεται στὴν
συμμόρφωσή του στὶς διεθνεῖς συνθήκες ποὺ ἀναγνώρισε/ὑπέγραψε:
Βερολίνου (1878), Λονδίνου (1913), Ἀθηνῶν (1913), Σεβρῶν (1920) καὶ
Λωζάννης (1923). Στὸ Ἑλληνικὸ Σύνταγμα ἡ ὑπ’ ὄψιν ὑποχρέωση
καταγράφεται στὸ ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Σ.

1. Οἱ γενικὰ παραδεγμένοι κανόνες τοῦ διεθνοῦς δικαίου, καθὼς καὶ οἱ διεθνεῖς συμβάσεις, ἀπὸ τὴν ἐπικύρωσή τους μὲ νόμο καὶ τὴ θέση τους σὲ ἰσχύ σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους καθεμιᾶς, ἀποτελοῦν **ἀναπόσπαστο** μέρος τοῦ ἐσωτερικοῦ ἑλληνικοῦ δικαίου καὶ **ὑπερισχύουν** ἀπὸ κάθε ἄλλῃ ἀντίθετῃ διάταξιν νόμου.

Ἡ ὁποιαδήποτε λοιπὸν προσπάθεια ὑποκατάστασης ἢ ἀντικατάστασης τῆς ὀρθῆς ἐννοίας τῆς προστασίας μὲ ἄλλῃ, ποὺ φέρει ἄλλο περιεχόμενο, ἀποτελεῖ πράξη ποὺ ἐνέχει **δόλο**, ὁπότε καὶ δὲν δύναται νὰ υἱοθετηθεῖ.

Στὰ πλεῖστα προβληματικὰ σημεῖα τοῦ ΠρΔ22, ἔρχονται νὰ προστεθοῦν ἐπιπλέον νέα, στὸ Προεδρικὸ Διάταγμα 34/2023 (στὸ ἐξῆς ΠρΔ34), Συνοπτικὰ θὰ παρουσιάσουμε τὰ κυριότερα ἀπὸ αὐτά:

Ὅπως καὶ στὸ ΠρΔ22, στὴν εἰσαγωγὴ τοῦ νέου Προεδρικοῦ Διατάγματος, στὸ τμήμα τῶν προγενεστέρων διατάξεων, **ἀπουσιάζει παντελῶς** –ὅπωςδὴποτε σκόπιμα– κάθε ἀναφορὰ στὸ ἄρθρο 105 τοῦ Σ. Ἡ ἀναφορὰ στὸ 105 θὰ διασφάλιζε τὴν συμβατότητα τοῦ νέου νομοθετήματος μὲ τὸ αὐτοδιοίκητο καθεστῶς τοῦ ΑΟ, θὰ ἀναγνώριζε δηλαδὴ τοὺς ἰσχύοντες περιορισμοὺς ποὺ θέτει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ Ἁγίου Ὁρους (στὸ ἐξῆς, ΚΧΑΟ), καθὼς καὶ τὸ πλαίσιο λειτουργίας τῆς κρατικῆς παρουσίας, ὅπως τὸ διαρρυθμίζει τὸ Νομοθετικὸ Διάταγμα τοῦ 1926 (στὸ ἐξῆς, ΝΔ). Ἡ ἀπουσία ἐπομένως ἀναφορᾶς στὸ 105 τοῦ Σ. (καὶ κατ’ ἐπέκτασιν στὸν ΚΧΑΟ καὶ τὸ ΝΔ τοῦ 1926), **παρέχει τὴν δυνατότητα** στὸν Νομοθέτη **νὰ ὑπερβεῖ ἢ καὶ σιωπηλὰ νὰ ἀλλοιώσει, ἕως καὶ νὰ καταργήσῃ** στοιχεῖα τοῦ καλῶς ὀρισμένου ἀγιορειτικοῦ αὐτοδιοικήτου, ὅπως αὐτὸ ἀναγνωρίστηκε (καὶ ὅχι διαρρυθμίστηκε) ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Τὸ ἄρθρο 1 τοῦ ΠρΔ34 εἰσάγει νέα ὑπηρεσία “μὴ Ἐπανδρωμένων Ἀεροσκαφῶν” τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας:

Στὴν Ὑπηρεσία «Ἐναέρια Μέσα Σωμάτων Ἀσφαλείας» ὑπάγεται ἡ Ὑπηρεσία μὴ Ἐπανδρωμένων Ἀεροσκαφῶν (Υ.μ.Ε.Α.), ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀποστολὴ τὴν ἀπὸ ἀέρος ὑποστήριξη καὶ ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας μὲ χρῆση Συστημάτων μὴ Ἐπανδρωμένων Ἀεροσκαφῶν (Σ.μηΕ.Α.), **τὴν κατόπτευση τῶν χώρων ποὺ ὑπάγονται στὴν τοπικὴ ἀρμοδιότητα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας** καὶ τὴ διαβίβαση πληροφοριῶν στὶς ἐπίγειες ἀστυνομικὲς δυνάμεις μὲ χρῆση ἐξοπλισμοῦ ἐπεξεργασίας δεδομένων σύμφωνα μὲ τὴν ἰσχύουσα νομοθεσία, σχετικὰ μὲ τὴν πρόληψη καὶ καταστολὴ τῆς ἐγκληματικότητας, τὴν ἀντιμετώπιση τῆς παράνομης μετανάστευσης στὶς παραμεθόριες περιοχές, τὸν ἔλεγχο τῆς τάξης καὶ τῆς τροχαίας κίνησης, **τὴ συνδρομὴ στὸ ἔργο τῆς πολιτικῆς προστασίας** γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση πυρκαγιῶν, θεομηνιῶν, πλημμυρῶν, σεισμῶν ἢ σοβαρῶν ἀτυχημάτων καὶ συμβάντων, τὴν ἀντιμετώπιση ἀπειλῶν ἀπὸ Σ.μηΕ.Α. καὶ τὴ **σύμπραξη μὲ Ὑπηρεσίες τῶν λοιπῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἢ ἄλλων δημόσιων ἢ ἰδιωτικῶν φορέων** σὲ σοβαρές καὶ ἐπείγουσες περιπτώσεις, μετὰ ἀπὸ σχετικὸ αἶτημα τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν. Ἡ Υ.μ.Ε.Α. λειτουργεῖ σὲ ἐπίπεδο Ὑποδιεύθυνσης.

Ἡ Διεύθυνση Ἀστυνόμευσης ΑΟ ἐπομένως, ὡς κατ’ οὐσίαν πλήρης περιφερειακὴ ἀστυνομικὴ διεύθυνση, ἀποκτᾷ ἐπιπλέον τῶν λοιπῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ αὐτὴν τῆς ἐναέριος ἐπιτήρησης, ἡ ὁποία θὰ δύναται νὰ

παρέχει συνδρομή σὲ ὑπηρεσίες “λοιπῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἢ ἄλλων δημόσιων ἢ ἰδιωτικῶν φορέων”.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν Μ. Παρασκευὴ καὶ τὸ Μ. Σάββατο ἢ ἐν λόγῳ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ ἔκανε τὴν πρώτη της ἐπίδειξη στὸ ΑΟ, μέσῳ ἐναέριας ἐπιτήρησης τῶν πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου ἱεροπραξιῶν, κάτι ποὺ ἀποτέλεσε οὐσιαστικὴ διατάραξη καὶ παρακώλυση τῆς θείας λατρείας.

Ἐπιπλέον, ἡ κανονιστικὴ διάταξη «Περὶ ἀπὸ ἀέρος προσεγγίσεως εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Ἁγίου Ὁρους»¹, θέτει ἀπόλυτους περιορισμοὺς/ἀπαγορεύσεις, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐναέριας προσέγγισης στὸ ΑΟ, καθὼς **ἡ μόνη ἀρχή, ποὺ δύναται νὰ παραχωρήσει ἄδεια χαμηλῆς διέλευσης καὶ προσγείωσης/ἀπογείωσης εἶναι ἡ Ἱερὰ Κοινότητα** (στὸ ἐξῆς, ΙΚ).

Πιὸ συγκεκριμένα: στὸ ἄρθρο 1 παρ. 1, ἡ νομοθετοῦ-σα τοῦτο Ἔκτακτος Διπλῇ Ἱερᾷ Συνάξις (Ε.Δ.Ι.Σ.), ἀναφέρουσα τοὺς λόγους ποὺ καθιστοῦν τὸ ΑΟ καὶ τὸ προνομιακὸ του καθεστῶς ἰδιαίτερο, **ἀπαγορεύει** τὴν ἀπὸ ἀέρος προσέγγιση αὐτοῦ, ἐνῶ στὰ ἐπόμενα ἄρθρα: 2 (παρ. 1, 2 καὶ 4), 3 (παρ. 1, 2) καὶ 4 (παρ. 4), ἀναφέρεται στὴν περίπτωση ποὺ **κατ’ ἐξαιρέσεων** ἐπιτρέπεται, **ἐφ’ ὅσον κριθεῖ** τοῦτο σκόπιμον ὑπὸ τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν, ποὺ αὐτὲς ἀποκλειστικῶς παρέχουν τὴν ἄδεια προσεγγίσεως, κάτι ποὺ ἀπαιτεῖται ἀκόμη καὶ σὲ περίπτωση ἐκτάκτου ἀνάγκης. Τέλος, ἐπιβάλλεται **ἀπαγόρευσις** διελεύσεως ἄνωθεν τῶν Ἱ. Μονῶν, κατὰ τὴν ἐξοδο τῶν ἀεροσκαφῶν ποὺ –κατ’ ἐξαιρέσεων– ἔλαβαν ἄδεια προσεγγίσεως:

1. Ἐπὶ σκοπῷ διατηρήσεως τοῦ μοναχικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, προστασίας τῶν ἱστορικῶν μνημείων κι ἀσφαλείας τῶν πολιτιστικῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ, **ἀπαγορεύεται** ἡ πραγματοποίησις ἀπὸ ἀέρος προσεγγίσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς χερσονήσου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2

Κατ’ ἐξαιρέσεων ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ ἀέρος προσέγγις, κατόπιν ἐνημερώσεως κατὰ περίπτωσιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἢ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας, [...]

Ἄρθρον 3

1. Ἡ Ἱ. Κοινότης, ἐφ’ ὅσον κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον καὶ ἀπαραίτητον, παρέχει ἔγκρισιν ἀπὸ ἀέρος προσεγγίσεως εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις μεταφορᾶς προσώπων [...]

2. Ἡ Ἱ. Ἐπιστασία παρέχει ἄδειαν ἀπὸ ἀέρος προσ-εγγίσεως, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, εἰς εὐλόγους περιπτώσεις ἀντιμετωπίσεως ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

Ἄρθρον 4

4. Μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ δηλωθέντος σκοποῦ πτήσεως καὶ προσγειώσεως καὶ τὴν ἀπογείωσιν καὶ ἀναχώρησιν, τὰ ἐν λόγῳ ἀεροσκάφη ἐξέρχονται τῆς ἐναερίου περιοχῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐλευθέρας πτήσεως ὑπεράνω ἄλλων Μονῶν διὰ λόγους περιγηγητικούς ἢ ἄλλους (λῆψιν ἀπὸ ἀέρος φωτογραφιῶν κ.λπ.).

Ὡς γενικὴ παρατήρηση ποὺ προκύπτει ἐκ τῶν **περιορισμῶν**, ποὺ θέτουν, οἱ ἀνωτέρω ἀγιορειτικὲς κανονιστικὲς διατάξεις εἶναι ὅτι, πλὴν τῶν

ἀγιορειτικῶν αὐτοδιοικητικῶν ἀρχῶν, οὐδεμία ἄλλη διοικητικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ, πόσο μᾶλλον νὰ ἀπαγορεύσῃ, τὴν προσέγγισή ἀπὸ ἐδάφους, θαλάσσης ἢ ἀέρος ἐπὶ τμήματος τοῦ ἀγιορειτικοῦ ἐδάφους. Καθίσταται ἐπομένως σαφές, ἀφ' ἐνὸς τὸ ἰδιαίτερο εὖρος ἐξουσίας ποὺ οἱ ἀγιορειτικὲς διοικητικὲς ἀρχὲς ἀπολαμβάνουν, ἀφ' ἑτέρου, ἐπιβεβαιώνεται ἡ ὅλως διάφορος (ἐτερόνομη) ἔννομη ἀγιορειτικὴ τάξη, εἰδικῶς ὡς πρὸς κρίσιμης σημασίας δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ποὺ θεμελιώνονται στὴν ἐλληνικὴ συνταγματικὴ τάξη. Ὡς συμπέρασμα ἔπεται ὅτι, ἡ **ἀνεξέλεγκτος καὶ ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν βούλησιν τῆς ΙΚ** δράση τῶν ἀστυνομικῶν ἐναερίων μέσων, ἀφ' ἐνὸς καταργεῖ θεμελιῶδες δικαίωμα τῆς ΙΚ ποὺ ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ αὐτοδιοικήτου καθεστῶτος, ποὺ οὐσιαστικὰ συνιστᾷ **ἀλλοίωσίν του**, ἀφ' ἑτέρου, καταστρατηγεῖ τὴν βασικὴ προϋπόθεσιν ὑπάρξεως αὐτοῦ τούτου τοῦ αὐτοδιοικήτου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὴν εἰσαγωγικὴ πρότασιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τῆς ἐν λόγῳ Κανονιστικῆς Διάταξης: “Ἐπὶ σκοπῷ διατηρήσεως τοῦ μοναχικοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἁγίου Ὁρους”. Ἐπιπλέον, ἡ γενικὴ ἀπαγόρευσις προσεγγίσεως ἐναερίων μέσων στὸ ΑΟ ἃς σημειωθεῖ ὅτι ἐκτείνεται καὶ **σὲ περίπτωσιν ὑπάρξεως καταστάσεως ἐκτάκτου ἀνάγκης**, ὅπως ὀρίζει τὸ ἄρθρο 3 παρ. 1 καὶ 2. Τέλος, ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ στὴν “σύμπραξιν μὲ Ὑπηρεσίαις τῶν λοιπῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἢ ἄλλων δημόσιων ἢ ἰδιωτικῶν φορέων” τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ ἀστυνομικῶν δυνάμεων, ὅπως ὀρίζεται στὸ ἄρθρο 1 τοῦ ΠρΔ34, συνιστᾷ κατάφωρην παραβίασιν τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ ΚΧΑΟ, ποὺ ἀπαγορεύει τὴν ἄνευ ἀδείας ἐκ τῆς ΙΚ γενικὴ εἴσοδον στὸ ΑΟ.

Οἱ ἀνωτέρω καταπατήσεις τῶν θεμελιωδῶν αὐτοδιοικητικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγιορειτικῶν Ἀρχῶν δύναται πλέον νὰ δρομολογηθοῦν, καθὼς ἡ νέα Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ, ὑπάγεται –συμφώνως πρὸς τὰ θεσπισθέντα στὸ ΠρΔ22– ἐπιχειρησιακὰ **ὀλοκληρωτικὰ** στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, παρακάμπτοντας ἀφ' ἐνὸς τὸν ἀρμόδιον ἐκπρόσωπον τοῦ ΕΚ στὸ ΑΟ, δηλαδὴ τὸν Πολιτικὸ Διοικητὴ τοῦ ΑΟ καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὶς ἀγιορειτικὲς μοναστικὲς ἀρχὲς (ΙΚ, Ἱερὰ Ἐπιστοασία, καὶ τὶς διοικήσεις τῶν Ἱερῶν Μονῶν).

Ἡ νέα πραγματικότητα, τῆς ὀλοτελοῦς ἐξωαγιορειτικῆς ὑπαγωγῆς τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνόμευσης τοῦ ΑΟ στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, δίνει τὴν δυνατότητα στὴν νέα ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου Μὴ Ἐπανερωμένων Ἀεροσκαφῶν (Γ.μ.Ε.Α.), ἡ ὁποία ὑπάγεται στὴν Υ.μ.Ε.Α., νὰ ἐκτελεῖ **ἄλλη ἀπροσδιόριστὴ ὑπηρεσία** κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου, δίχως τὴν παραμικρὴ ἀνάμειξιν τῶν ἀγιορειτικῶν θεσμικῶν ἀρχῶν, μίας καὶ δὲν προβλέπεται κἂν ἡ ἐνημέρωσίν τους, πόσο μᾶλλον ἡ ἐντολοδότησις ἐξ αὐτῶν (κυρίως ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητῆ τοῦ ΑΟ). Τέλος, ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῆς νέας ὑπηρεσίας παραμένει ἄγνωστος, καὶ προβλέπεται νὰ μὴ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρο 1 παρ. 17 καὶ 18:

17. Τὸ ἀστυνομικὸ προσωπικὸ ποὺ στελεχώνει τὰ Γ.μ.Ε.Α. ἐκτελεῖ ἀποκλειστικὰ τὶς ἀρμοδιότητες αὐτῶν καὶ μόνον σὲ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις μπορεῖ νὰ διατεθεῖ γιὰ ἐκτέλεσιν ἄλλης ὑπηρεσίας, κατόπιν διαταγῆς τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντῆ ἢ Γενικοῦ Περιφερειακοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντῆ ἢ Διευθυντῆ Διεύθυνσεως Ἀστυνομίας, ἀντίστοιχα.

18. Ειδικότερα ζητήματα που άφορούν στην επιχειρησιακή τακτική της Υ.μ.Ε.Α., στην υγειονομική καταλληλότητα και εκπαίδευση του προσωπικού, τις αρμοδιότητες των όργάνων, καθώς και κάθε άλλη άναγκαία λεπτομέρεια που άφορᾷ τῇ λειτουργία τῆς Ὑπηρεσίας, ρυθμίζονται μὲ τὸν ἑσωτερικὸ κανονισμὸ λειτουργίας τῆς, ὃ ὁποῖος καταρτίζεται μὲ μέριμνα αὐτῆς, ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καὶ δὲν δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Οἱ νέες ὑπερβάσεις που φέρνει τὸ ΠρΔ34, ὅσο καὶ ἡ πληθὺς αὐτῶν που περιλαμβάνονται στὸ ΠρΔ22, ὅπως ἔχει ἐπιδειχθεῖ στὸ κεντρικὸ ἄρθρο τοῦ φύλλου 2447 τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου, **καταργοῦν ἀπολύτως τὸν ἔλεγχο τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητῆ τοῦ ΑΟ** ἐπὶ τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει αστυνομικῶν δυνάμεων, μεταθέτοντας ἀπολύτως τὸν ἔλεγχο στὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, κάτι που **ἀποδεικνύεται** ἀπὸ τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ ΠρΔ34, που παρουσιάζονται στὸ παρόν. Ἐπομένως ἡ προσθήκη που παρουσιάζεται στὸ ἄρθρο 4 παρ. 6 τοῦ ΠρΔ34, περὶ μὴ κατάργησης τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητῆ, οὐδόλως ἀποκαθιστᾷ τὴν κατάφωρη παραβίαση τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΝΔ τοῦ 1926, ὅπου καθορίζεται ὡς κύριος σκοπὸς τῆς αστυνομικῆς παρουσίας στὸ ΑΟ, ἡ ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν, ἐνῶ στὸ ἐπόμενο ἄρθρο 5 καθορίζεται ρητὰ ὅτι: “Ο Διοικητῆς ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους μὲν διαταγὰς αὐτοῦ τὴν δύναμιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικήσεως”. Ἄλλωστε, ἡ προστιθεμένη παράγραφος 6 ὁμολογεῖ ὅτι ἡ **ἐπιχειρησιακὴ δράση** τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει αστυνομικῆς δυνάμεως “δύνатаи νὰ καθορίζονται μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ (τῆς) Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας”:

6. Μετὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 94Α τοῦ π.δ. 7/2017 προστίθενται παρ. 5 καὶ 6 ὡς ἐξῆς:

«5. Ἀπὸ τὶς ρυθμίσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου **δὲν θίγονται οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Πολιτικοῦ Διοικητῆ τοῦ Ἀγίου Ὁρους**, ὅπως αὐτὲς ὀρίζονται μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1926 (Α΄ 309) καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ π.δ. 227/1998 (Α΄ 176).

6. Εἰδικότερα ζητήματα που ἄφορούν στὴ σύνθεση τοῦ προσωπικοῦ, τὸ χρόνο ἐργασίας, τὴν ἐπιχειρησιακὴ δράση καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργία τῆς Διεύθυνσης Ἀστυνόμευσης Ἀγίου Ὁρους, τὰ ὁποῖα δὲν ρυθμίζονται μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος, **δύνатаи νὰ καθορίζονται μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας**».

Ὁ ἀπολύτως ἐξωαγιορειτικὸς χαρακτήρας τῆς λήψεως ἀποφάσεων ἀποδεικνύεται εἰσέτι καὶ ἀπὸ τὸ ἄρθρο 5 παρ. 3, συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖο ἰσχύει ὅτι: “Στὶς ἔδρες τῶν Γενικῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων καὶ τῶν Γενικῶν Περιφερειακῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων συνιστᾷται ἐπιτροπὴ [...] ἡ ὁποία συνεδριάζει ἀφενὸς μὲν γιὰ τὴν ἐξέταση κάθε περίπτωσης λήψης μέτρων προστασίας εὐπαθοῦς στόχου, ἀφετέρου δὲ ἀνὰ ἐξάμηνο γιὰ τὴν ἐπανεξέταση τῆς ἀναγκαιότητας διατήρησης, ἐνίσχυσης ἢ μείωσης τῶν μέτρων προστασίας εὐπαθῶν στόχων που ἔχουν ληφθεῖ”. Πλὴν, κατὰ τὴν παράγραφο 7 τοῦ ὑπ’ ὄψιν ἄρθρου, ἰσχύει:

7. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκεντρώνει, ταξινομεῖ καὶ ἐξετάζει τὰ ὑποβαλλόμενα αἰτήματα καὶ ἀκολούθως καταρτίζει ἐκθεση ἐκτίμησης κινδύνου [...] **Οἱ**

έκθέσεις αυτές υποβάλλονται στον οίκεϊο Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή ή Γενικό Περιφερειακό Αστυνομικό Διευθυντή και στη συνέχεια, μέσω της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, **στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας για τη λήψη σχετικής απόφασης**. [...] για τη λήψη τελικής απόφασης λαμβάνεται υποχρεωτικά υπ' όψη το περιεχόμενο της ΑΠΟΡΡΗΤΗΣ Υπουργικής Απόφασης που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου. **Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις, τα μέτρα προστασίας στόχων διατάσσονται άμεσα από τον Αρχηγό Ελληνικής Αστυνομίας και στη συνέχεια ακολουθείται η σχετική διαδικασία».**

Παρότι εκ πρώτης όψεως η ανωτέρω διάταξη φαίνεται άσχετη προς το ΑΟ, αξίζει να παρατηρηθούν δύο σημεία: αφ' ενός, ότι αφού έχει συσταθεί ως πλήρης Περιφερειακή Διεύθυνση, αυτή του ΑΟ, ή εν λόγω έπιτροπή συγκροτείται κανονικά, και αφ' ετέρου, ότι η συνεχής έπισκέψεις υψηλόβαθμων παραγόντων του Κράτους “άπαιτούν” την προστασία τους. Επίσης, έσχάτως έμφανίζονται –μέ δόλιο σκοπό– αναφορές ότι “άπειλούνται” άγιορειτικοί παράγοντες, αν και το εύλογο έρώτημα είναι ποιοι είναι αυτοί και από ποιους εύθως άπειλούνται... Η εν λόγω σπερμολογία περι “άπειλών” στο μόνο που στοχεύει είναι να συντηρεί μία εικόνα υπάρξεως άδιευκρίνιστων “άπειλών”, ούτως ώστε οι άντισυνταγματικές διατάξεις των Προεδρικών Διαταγμάτων 22/2022 και 34/2023, εκ των ύστερων, να δικαιολογούνται.

Τέλος, στο άρθρο 7 παρ. 3, αναφορικά με τις μεταθέσεις άστυνομικού προσωπικού στη Διεύθυνση Αστυνόμευσης Αγίου Όρους, γίνεται **άόριστη** αναφορά στο “ίδιαίτερο νομικό καθεστώς” του ΑΟ, κάτι που έπιδεικνύει την έπιμέλεια του Νομοθέτη να άποφεύγει συστηματικά την αναφορά στο άρθρο 105 του Συντάγματος:

3. Η περ. ι' της παρ. 1 του άρθρου 17 του π.δ. 100/2003 άντικαθίσταται, ως έξης:

«ι. Για τις μεταθέσεις από και προς τις αναφερόμενες στις περιπτώσεις γ, δ, ζ και ή του άρθρου 4 του παρόντος Υπηρεσίες. Οι μετατιθέμενοι των προαναφερομένων περιπτώσεων τοποθετούνται σε Υπηρεσίες της περιοχής μετάθεσης, από την όποία μετατέθηκαν. Για τις μεταθέσεις του άστυνομικού προσωπικού στη Διεύθυνση Αστυνόμευσης Αγίου Όρους λαμβάνεται υπόψη το ιδιαίτερο νομικό καθεστώς».

Έν κατακλείδι, όσα έχουν άκροθιγώς παρατεθεί στο παρόν, στοιχειοθετούν, αφ' ενός τον άντισυνταγματικό χαρακτήρα του ΠρΔ34, αφ' ετέρου την **έπικινδυνότητά** του, καθώς ή συμπληρωματική λειτουργία του με αυτό του ΠρΔ22, διαμορφώνει όρους **έκκοσμικεύσεως και πολιτικοποιήσεως** της ζωής του ΑΟ, μεταβάλλοντάς το σε “φρούριο” έλέγχου και καταστολής, διαμορφώνοντας μία τοξική άτμόσφαιρα άνησυχίας και τρομοκρατίας προς τους φιλήσυχους οικήτορες Μοναχούς του Αγιωνύμου Όρους.

Και μία τελευταία έπισήμανση:

Οί διεθνείς έξελξεις όπου βρίσκουν την Εύρώπη να άντιμετωπίζει ένα μεγάλο πόλεμο, όπου συνολικά οι χώρες μέλη του ΝΑΤΟ έμπλέκονται σε

αὐτὸν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, **ὀφείλουν** νὰ ἀφήνουν τὸ Ἅγιον Ὅρος **παντελῶς ἐκτὸς** τῶν ὁποίων σχεδιασμῶν, ἀπ’ ὅπου κι ἂν προέρχονται αὐτοί, εἴτε παίρνουν τὸν χαρακτήρα “ἀσφαλείας”, εἴτε “ὑποστηρίξεως ἢ μὴ” τῶν ἐμπλεκόμενων μερῶν. Κατὰ τὸν πόλεμο ποὺ διεξήγαγε τὸ ΝΑΤΟ κατὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας τὸ 1999, τὸ Ἅγιον Ὅρος εἶχε ἀφεθεῖ ἥρεμο νὰ προσεύχεται καὶ νὰ θρηνεῖ γιὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου, καὶ ἂν καὶ ἡ Ἑλλάδα ἀποτελοῦσε μέλος τοῦ ΝΑΤΟ, οὐδόλως ἐπιχειρήθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος νὰ ἐμπλέξει τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος, παρουσιάζοντας –δῆθεν– “ἀπειλές”, ποὺ τώρα –δῆθεν– ὑπάρχουν. Ἄς ἀφεθεῖ λοιπὸν καὶ τώρα τὸ Ἅγιον Ὅρος νὰ συνεχίσει τὴν πνευματικὴ του ἀποστολή, μακρὰν κοσμικῶν θορύβων ἢ ἐπιδιώξεων...

Σημείωσις:

1. Ἐπικυρωθεῖσα μὲ τὴν ὑπ’ ἀριθ. 451/26.4.2006 ἀπόφαση τῆς τότε Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Θ. Μπακογιάννη (ΦΕΚ 557 Β’/4.5.2006).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ-ΑΝΑΡΤΗΣΕΙΣ :

1. Ἐφημερίδα *ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ*, ἀρ. φύλ. 2455/7.7.2023.

2. <https://orthodoxostypos.gr/%CE%BA%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%B9%CE%BC%CE%B1%CE%B9-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%B7%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%83-%CE%B4%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF-%CF%80%CF%81%CE%B434-2023-%CE%BA%CE%B1%CE%B9/>

3. *ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ*, Ὁμάδα στο VIBER

4. <http://aktines.blogspot.com/2023/07/222022-342023.html>

5. <https://tasthyras.wordpress.com/2023/07/09/%ce%bc%ce%b5%cf%84%ce%b1%ce%b8%ce%ad%cf%84%ce%bf%cf%85%ce%bd-%cf%84%e1%bd%b8%ce%bd->

6. <https://www.hristospanagia.gr/%CF%84%E1%BD%B8-%CE%B1%E1%BD%90%CF%84%CE%BF%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%AF%CE%BA%CE%B7%CF%84%CE%BF-> 7. https://ethnegersis.blogspot.com/2023/07/blog-post_788.html?m=1